33e jaar -- Nr 87.

Zaterdag, 21 Juli 1906.

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Abonnement :

Drie maal per week :	6 fr. per jaar.	
Twee »	»	5 »
Een »	»	4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen pe. drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 21 JULI 1906.

VAN ALLES WAT.

Een godvreezende kloosterling, begaafd met groote ondervinding, gaf mij eens den volgenden raad : « Zegen dikwijls uwe kinderen, want zegening der ouders richt het huis op der kinderen ».

Dat is een gouden raad, hij trof mij diep en ik zou willen dat hij gehoord wierd door alle ouders. Dikwijls herdenk ik de beteekenisvolle woorden van den eerbiedswaardigen priester.

Wanneer het hart der moeder overvliet van liefde tot hare kinderen ; wanneer het opspringt van vreugde en geluk in het beschouwen van de beminde kleinen, dan vliegt een gevoel van overgroote dankbaarheid tot God en bijna onwillekeurig gaat de hand omhoog om op het zuiver voorhoofd van het kind het teeken des kruizes te maken, terwijl de bevende en glimlachende moederlijke lippen den heiligen wensch murmelen : « God zegene, leide en bescherme mijn kind, dat Hij het beware van alle gevaar naar ziel en lichaam ».

Gelukkige moeders, zegent dikwijls uwe kostbare schatten, uwe kinderen ! Zegent ze wanneer zij wakker zijn, zegent ze wanneer ze vol lieftelijkheid en onschuld in hunne wiegen slapen ; en wanneer ze ver van u verwijderd zijn, zegent ze dan in uwe gedachte, zegent ze, zoo groot als klein, want « de zegen der ouders bouwt het huis der kinderen ».

De zegening zal voor u zelve van groot nut zijn, want terwijl gij aan den hemel voor uw kroos geluk en welvaart afsmeekt, zal op uwe lippen, ondanks u, het gebed ontsnappen : Help mij, almachtigen Heer, eene goede moeder te wezen voor mijne kinderen, eene moeder zooals Gij verlangt volgens uwen heiligen wil. »

* * *

ZESTIEN CENTIEMEN DAAGS. — Zullen onze socialisten — en de zoogezegde « kristene demokraten » — nog langer durven spotten met de achttien centiemen daags (de toekenning van 65 fr. 's jaars aan arme werklieden van 65 jaren), nu dat de Fransche blokmannen hunne onderstandswet hebben gestemd, die in 1907 zal beginnen toegepast te worden ?

Volgens die wet zullen de arme oude werklieden niet 18 centiemen daags, maar slechts 16 centiemen ontvangen — 60 fr. 's jaars, in plaats van 65 — en dat niet op 65 jaren maar op 70, ten ware de werkman, voor dien ouderdom, bepaald onbekwaam tot werken en zonder bestaanmiddels ware.

Wij wachten het oordeel af van de beknibbelaars der Belgische regeering over de 16 centiemen daags, aan de arme ouderlingen toegekend door hunne goede vrienden van de Fransche republiek.

* * *

« De winsten die de socialistische samenwerkingen doen, zijn voor al de leden en worden gebruikt ten behoeve van allen en, voor hen alleen.... »

Zoo leest men in 't orgaantje der roode leeperikken.

Men zou dit kunnen aannemen indien het vonnis der Rechtbank van Leuven in zake van den Proletariër met bestatigde dat 48 ten honderd der winsten worden voorafgenomen voor de politieke propaganda, om zoo Anseele en andere liberale chefs aan een kamerzetel te helpen die hen jaarlijks 4000 ballekens opbrengt...

Wat uitbuiterij toch !

En omdat de leden der roode cooperatieven nog niet genoegzaam zijn uitgebuit, komt *Le Peuple* 't orgaan der Brusselsche rooden, een warmen oproep tot hen, arme werklieden, te doen opdat ze de onkosten der laatste kiezingen zouden betalen. Het tekort, zoo jammert *Le Peuple* overtreft 10 duizend frank en om de centen uit den zak der reeds uitgebuite sukkelaars te lokken wordt er geschermd met broederlijkheid, zelfsopoffering, solidariteit, vooruitgang der partij en meer andere holklinkende bombast.

Waarom betalen de rijke, roode kamerheeren hunne kieskosten niet ?... Is het niet genoeg dat de sukkelaars hen hunne stem gaven ? En nu zouden ze nog bovenstem dien moeten betalen om hen hunne stem gegeven te hebben ?

* * *

In geen arrondissement van België hebben de socialisten zulke macht verworven als in het arrondissement Charleroi. In 1900 bereikten zij er 76,000 stemmen tegen 36,000 stemmen aan de katholieken en 18,000 aan de liberalen. Daar is dus de leering het meest verspreid en telt zij het meeste aanhangers. Op 25 jaren hebben de heeren socialisten zich meester gemaakt van geest en hart der 5/8 van de bevolking.

Welnu, diezelfde 25 jaren is in hetzelfde arrondissement de misdadigheid geklommen van 6600 tot over de 25,000 ! Dit is onweerlegbaar aangetoond in het verslag van den heer Alex Braun, lid van den Senaat, in zijn verslag tot vermeerdering van het personeel der rechtbank van Charleroi, onlangs gestemd.

Het getal aanklachten en processen verbaal bij het parket van Charleroi ingekomen bedroeg :

6,678	in	1881,
7,669	»	1886,
9,624	»	1890,
10,552	»	1891,
11,118	»	1898.

En in 1905 ging het de 25,000 te boven !

* * *

Liberalen en socialisten komen goed overeen om de vrijheid van onderwijs aan boeien te leggen. Onder het geschreeuw « Verplichtend onderwijs ! » zit de kreet verborgen : « God buiten de school ! »

Men vindt nochtans liberalen, zelfs strijdende en vooruitstrevende, die hunne zonen zenden naar eene school door priesters, en hunne dochters naar een pensionaat door Zusters bestuurd. Zij vertrouwen aan katholieke hunne kinderen toe, opdat deze er deugdzaam zouden worden. De geuzen vinden dan de godsdienst toch nog goed is voor iets !

Zoo verklaarde onlangs nog een hevig liberaal, dat hij zijn zoontje kristelijk liet opbrengen, bij kloosterlingen, omdat een goede opvoeding zonder godsdienst niet mogelijk is.

Maar de kinderen zenden naar katholieke scholen, weigeren de liberalen aan hunne huurders of werklieden. Deze moeten hunne kinderen sturen naar de zoogezegde onzijdige scholen.

Is dat liberale verdraagzaamheid ?

* * *

Mataafa, de koning der Samoa-eilanden, ten oosten van Australië, onderteekent, sinds hij gedoopt is, alle publieke stukken aldus : Jozef I Mataafa. Eens stelde men hem voor om, gelijk zijn voorgangers gedaan hadden, eenvoudig « Mataafa » te schrijven. Hij antwoordde : Neen mijn volk heeft mij gekozen, wetend dat ik Christen ben. Als men mij tot koning had willen verheffen, zonder mij christen te laten, ik zou onverbiddelijk geweigerd hebben. Nooit zou ik mijn christendom hebben afgelegd, zelfs niet om koning van Samoa te worden of te blijven. »

Men vroeg hem een ander maal of hij zich wilde laten fotografeeren, opdat men zijn portret aan de vreemde consuls kon aanbieden. Hij vond het goed, en, daar hij bij de komst van den fotograaf bezig was met het bidden van den rozenkrans, plaatste hij zich voor het toestel met den rozenkrans in handen. « Sire, zei men voorzichtig, zou het niet beter zijn te poseeren zooals uw voorgangers het deden, zonder godsdienstig teeken ? »

« Zij waren niet katholiek, antwoordde hij kalm. Ik wel ! »

Kranig in onzen tijd van menschelijk opzicht !

DE VLAAMSCHE LANDBOUWERS.

Wij drijven den ploeg door het land,
En zaaien dan graan op de voren ;
En werkend met nijvere hand,
Zoo winnen wij weeldrig koren.
En gaan wij den akker eens rond,
Zoo welt ons een lied uit het hart :
o Vlaandren, gezegenden grond,
Gij hoedt ons voor kommer en smart !

Wij drijven den ploeg door het veld,
En zaaien dan graan op de voren :
Wij zijn niet bevreesd voor geweld :
Geen rossen vertrappen ons koren !
En zien wij den oogst in het rond,
Zoo vloeit ons een lied uit het hart :
o Vlaanderen, gezegende grond,
Gij hoedt ons voor kommer en smart !

Wij bergen den oogst in de schuur,
En duchten geen wintersche dagen ;
Dan schuiven wij dicht bij het vuur,
En lachen met buien en vlagen.
En slaan wij den blik in het rond,
Zoo welt ons een lied uit het hart :
o Vlaanderen, gezegende grond,
Gij hoedt ons voor kommer en smart !

TH. S.

ONWETENDHEID IN GODSDIENST.

Er is in den godsdienst iets zóó grootsch, dat zij, die zich de moeite niet willen geven hem nader te leeren kennen, er met recht buiten gesloten worden.

En nochtans overgroot is het getal dergenen die in godsdienstzaken bewijzen geven eener volslagene onwetendheid, ja, op de eenvoudigste vragen van den Catechismus niet kunnen antwoorden. En ziet daar den oosprong, de bron en oorzaak der onverschilligheid, te meer omdat het juist bij zulken is dat men de meeste vooroordeelen, zelfs de grootste stijfhoofdigheid en hoofvaardigheid tegen komt. Grondige kennis van het geloof is *altijd* noodig geweest, maar heden is het bijzonder noodzakelijk nu dat het eenvoudigste boerenkind van het meest afgelegen gehucht de gevaren ontmoet die het geloof loopt. Zorgt er voor, ouders, dat uwe kinderen een uitgebreid en grondig godsdienstonderricht ontvangen : geef hun een ernstig leerboek over het geloof in handen, vergeet nooit dat de volmaakte kennis van het geloof de belangrijkste, hoogste, en verhevenste kennis is meer waard dan alle aardsche wetenschappen van alle geleerden uit alle tijden.

Wilt ge nu eens den ergsten vijand van het geloof kennen ? Wel hij heet « onzedelijkheid » Ik zou wel eens, zegt een geleerd man, een matigen, kuischen en geleerden man willen vinden, die het bestaan van God en de onsterfelijkheid der ziel loochende ; deze ten minste zou oopartijdig zijn doch, zulk een mensch bestaat er niet. Zelfs de ongeloovige Rousseau heeft gezegd « Houd uwe ziel steeds in zulk eenen toestand, dat gij kunt wenschen, dat er een God bestond en gij zult dan nooit aan de waarheid twijfelen. » Breek met uwe hartstochten, en morgen zult gij geloovig zijn, riep met Pascal de vrome pastoor van Ars, Vianney, eens een wellusteling toe. De groote heilige Franciscus gaf zich veel moeite, om Beza, het hoofd der Calvinisten te Genève te bekeeren. Na lange en gegronde gesprekken met den ketter bekende deze eindelijk dat de waarheid slechts in de katholieke kerk te vinden is. « Maar waarom keert gij dan niet tot de Kerk terug ? » vroeg de bisschop. Toen riep Beza eene vrouw die in zijnen dienst was en verklaarde in volle rechtzinnigheid : « Deze is de reden waarom ik niet meer katholiek kan worden. »

Zoo zouden schier allen mogen spreken die werkelijk ongeloovig zijn geworden. 't Is het verstand niet, maar wel het bedorven hart dat de poel is, waarin de vergiftige plant van ongeloof en onverschiligheid groeit. — Als hart en zin goed zijn, is alles goed.

Stads-& Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, MAANDAG 23 JULI.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 265 koeien en kalveren, 94 vette varkens en 1303 magere varkens, schapen 0.

Zondag zal de Apotheek van M. FRANCKEN alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De comptante betaling wordt vereischt.

De *Postrijder* van heden bestaat uit **twee bladen**.

M. DESMAISIÈRES,

onze achtbare volksvertegenwoordiger, zal **Maandag 23 Juli** aanstaande, dag der foor, in het lokaal der Land- en Tuinbouwmaatschappijen, Koffiehuis *Allée Verte*, Kielenstraat te Tongeren, van 10 ure tot 1, de personen ontvangen die hem verlangen te spreken.

Volksbond St-Maternus.

VEEVERZEKERING VAN TONGEREN

Morgen Zondag, 22 Juli, om 3 ure juist, 's namiddags,

Trekking der Tombola,

in den « Volkbond St-Maternus » (Hondstraat).

De uit te loten koeibeesten, en de andere prijzen van waarde, zullen tentoon gesteld worden in den Volksbond, den dag der trekking van af 9 ure 's morgens. De inkom is vrij, mits den aankoop van een nummer der tombola. (Prijs per nummer : 25 ctm.)

— I —

Een GROOTE KEGELWEDSTRIJD, beginnende op zondag 15 Juli en eindigende op 9 September, is ingericht in den Volksbond St-Maternus. Het kavelen zal plaats hebben op zondag 16 September.

Enkel de leden van eene der afdeelingen van den Volksbond, of de personen die zich vóór den 27 Augustus, in eene derzelven hebben laten inschrijven, kunnen deelnemen aan dezen belangrijken wedstrijd.

Het reglement is aangeplakt in het lokaal der maatschappij, alwaar de leden kennis er van kunnen nemen. HET BESTUUR.

Morgen zondag 22 Juli, na de plechtige Hoogmis van 9 ure in de Begijnhofkerk, zal de jaarlijksche processie van O. L. Vrouw Carmelus, haren gewonen omgang doen door de straten van het Begijngof.

Orde der processie :

1.

Kruis en acolieten — Engel-bewaarder — Kleine bruidjes met bouquets — Groep schoolkinderen — Kindje Jesus en St-Jan — Herderkens — Schoolkinderen.

2.

Vaan van O. L. Vrouw van Carmelus — Kinderen met scapulieren — Drij kinderen met kussens — O. L. Vrouw Scapulier — Simon Stock — Carmelieten.

3.

Vaan van Ste-Catharina — Geloof, Hoop en Liefde — 15 mysteriën van den H. Rozenkrans — Vrouwspersonen.

4.

Vaan van Ste-Elisabeth — Groep van Ste-Elisabeth — Zusters der Derde Orde.

6.

Bruidjes met leliën — Bloemenkorven en wierookskorven — Beeld van O. L. Vrouw Carmelius — Harmonie.

6.

Vaan van St-Franciscus — Groep van St-Antonius — Groep van St-Franciscus — Broeders der Derde Orde.

7.

Kloosterlingen en Geestelijkheid — H. Sacrament — Volk.

Het Bloemencorso. — Het groote en blijde kinderfeest van morgen kondigt zich aan met een succès zonder weergâ. Nooit of nimmer zal men in Tongeren iets dergelijks gezien hebben, te oordeelen naar de overgroote toebereidselen welke er voor gemaakt worden.

Al wie in den beginne nog twijfelde of hij zoude meêdoen of reeds effenaf geweigerd had, heeft thans de hand aan 't sieren geslagen en, 't zou niet verwonderen, indien zij met de schoonste wagentjes voor den dag kwamen.

Elkeen wil meêdoen, en zij die geen wagentje of karretje, of zelfs geen rijtuigje meer hebben, versieren den poppenwagen hunner dochterkens, den houten band van hunnen jongen of zijn kruiwagen... 't Is waar, de bloemen zijn zeldzaam geworden, doch de versieringen zullen daarom des te meer waarde hebben en eer doen aan de ouders welke — tot vreugde der kleinen — zich die moeite getroost hebben.

Verre boven de honderd kinderen deden zich inschrijven en men rekent nog op talrijke andere, welke tot nu toe, niets van zich lieten hooren. De jongens met hunne versierde velos zullen insgelijks talrijk zijn. — Wij weten dat er danig schoone dingen gereed zijn gemaakt, want al onze groote families hebben er aan gehouden deel te nemen en sparen geen kosten om met iets heerlijks op het feest te komen. Er zijn insgelijks vele bespannen rijtuigjes, met geiten, ezeltjes en ook paardjes, reclaamwagentjes, kindergroepjes, enz. De optocht rond het park, zal geopend worden door een jonge trommelaar van zes zomers, welke den roffel slaat als een uitgediende tambourmajoor.

Vergeten wij niet te zeggen dat het park der « Concordia » heerlijk zal versierd zijn met bloemperken, bloemvazen, wimpels en tropheën van allerlei kleur en vorm.

Een der voornaamste aantrekkelijkheden van het feest zal voorzeker zijn het prachtige concert, door de *koninklijke Harmonie*, onder het bestuur van meester Duysens. Het programma is dit, waarmede onze Harmonie, verleden zondag een zoo overgrooten bijval verwierf te Bilsen.

Gehoor gevende aan een algemeen uitgedrukt verlangen, heeft het comiteit beslist geene prijzen toe te kennen, maar al de deelnemers, de kinderen zonder uitzondering, met schoon speelgoed te beloonen. De velojongens zullen insgelijks een nuttig geschenk ontvangen.

Alzoo zal de kinderhemel onbewolkt blijven en de vreugde onvergald zijn.

Een bloemengevecht zal het feest sluiten en dit bijnummer zal voorzeker veel bijdragen om aan het geheel nog meer leven en geestdrift te brengen. Daarom raden wij eenieder aan zich van bloemen te voorzien en de kinderen er mede te beladen. In de hovingen zullen tuiltjes verkocht worden aan 10 c. elk, zoodat niemand er zal hoeven zonder te blijven.

Daar het een echt bloemenfeest is, weze elke deelnemer of bezoeker bebloemd.

De ingang der deelnemers, kinderen, wagentjes, enz., is langs de groote middeldeur, waar men — voor het gemak — een hellend plankengestel aangebracht heeft. Deze ingang is volstrekt kosteloos. De niet deelnemers, klein en groot, gaan binnen aan de kleine deur. *Inkomprijs ; 20 centiemen* per persoon. De gekleurde kaart welke men ontvangt, dient zichtbaar gedragen te worden.

De deuren worden geopend oan af *4 ure* ; nochtans begint het eigenlijke feest slechts te *5 ure*, te samen met het concert.

God zorge nu voor een zonnigen namiddag en dan zal men een feest genieten dat nooit uit het geheugen zal gewischt worden. T.

O. L. V. College van Tongeren. — De prijsuitdeeling aan de leerlingen zal plaats hebben op donderdag 9 augustus om 10 uren, in de zaal van het College.

Zij zal voorgezeten worden door Mgr Monchamp, Groot-Vicaris van Z. D. H. Hgr den Bisschop van Luik.

Cortessem. — Ter gelegenheid van het Festival, waaraan 34 maatschappijen zullen deelnemen, zal een bijzondere tram uit Cortessem naar Tongeren vertrekken, morgen zondag, rond 7 1/2 's avonds.

Provinciale tentoonstelling te St-Truiden. — De tentoonstelling welke in 1907 te St-Truiden zal plaats hebben, belooft prachtig te zijn. Zij zal 150,000 fr. kosten. De Staat verleent toelagen ten beloope van 60,000 fr. : de provincie verleent van haren kant eene toelage van 25,000 fr. ; de overige 65,000 fr. moeten verschaft worden door het gemeentebestuur en de inwoners van St-Truiden.

De tentoonstelling zal uitsluitend « provinciaal » zijn ; datgene welke vreemd is aan Limburg zal niet aangenomen worden, maar, van eenen anderen kant, zal men geen enkel Limburgsch belang verwaarloozen. De bezoekers der tentoonstelling zullen volkomen ingelicht worden over den toestand in Limburg, van den landbouw, van de nijverheid, van den handel, van de maatschappelijke werken, ja zelfs van de kunsten en wetenschappen. Eene eereplaats zal voorbehouden worden aan al wat betrekking heeft met de mijnnijverheid, de groote nijverheid van Limburg in de toekomst.

In de meeste kleine steden zou men zelfs niet eens durven denken aan eene zoo groote en zoo moeilijke onderneming. Er moet dus hulde gebracht worden aan de verstandige en moedige mannen die zich met de inrichting der tentoonstelling van St-Truiden gelast hebben, en die — men mag er verzekerd van wezen — hunne taak op meesterlijke wijze zullen weten te vervullen.

Verdelging der hamsters. — De verdelging der hamsters zal dit jaar gelijk in de vorige jaren in Limburg door de Briesttabletten bewerkstelligd worden.

Ziehier hoe deze dienst is ingericht :

1° Tenzij gansch bijzondere gevallen wordt de veldwachter van de verdelging gelast. Deze ontvangt aangaande de bewerking bepaalde inlichtingen. De hamsterholen moeten dus aan den veldwachter aangewezen worden. Deze werkt onder rechtstreeks toezicht van den heer burgemeester.

2° Zijn gelast met het *uitvoerend* : afleveren van Briest-tabletten, betalen der vergoedingen, enz., de HH. :

a) Bessemans L., professor van lanbouw te St-Truiden, voor de gemeenten Horpmael, Heers, Op-Heers, Gutskoven, Veulen, Kerkom, Gingelom, Velm, Halmael, St-Truiden, Basheers, Ruckelingen-Loon, Marlinne.

b) Baillien A.-G., professor van Bieënteelt te Sichen-Sussen-Bolré, voor al de gemeenten van het kanton Sichen-Sussen en daarbuiten : Herderen, Millen, Sluizen, Mall en Genoels-Elderen.

c) De ondergeteekende, voor de gemeenten Berg, Tongeren, Nederheim, Freeren, Dietsch-Heure, Koninxheim, Piringen, Rutten, Widoye, Bommershoven, Lauw, Herstappe, Wouteringen, Hex en Vechmael.

3° Voor het *bestuurlijke* : inrichting, opmerkingen, wetenschappelijke inlichtingen, enz., richte men zich tot den ondergeteekende,

De Staatslandbouwkundige te Tongeren,
PR. DERWA.

Examens.

M. Frans Schillings, van Tongeren, heeft, *met onderscheiding*, de tweede proef van het examen der candidatuur in Germaansche Philologie afgelegd.

Mej. Joséphine Bartels, van Tongeren, heeft haar laatste examen als doctoresse in geneesheel- en vroedkunde afgelegd.

M. Jules Sacré, van Herstappe, heeft de tweede proef van het examen van Landbouw-Ingenieur afgelegd.

M. Raoul Schmidt, van Tongeren, heeft de tweede proef van het examen van het Doctoraat in Germaansche Philologie afgelegd.

M. Egide Merckx, van Tongeren, heeft, *met groote onderscheiding*, de laatste proef van het examen van Doctor in Genees- Heel- en Vroedkunde afgelegd.

M. Léon Hanben, van Bilsen, heeft de laatste proef van het examen van het Doctoraat in de Rechten afgelegd.

Officieele akten.

Bij koninklijk besluit van 11 Juli worden benoemd tot agenten der schatkist, te Oostende, de heer L. Cuypers, thans agent der schatkist te Tongeren, en te Tongeren, de heer G.-E.-C. Baudour, thans eerste commies in het middenbestuur der thesaurie en openbare schuld.

Ter wille eener vrouw

I.

Toen de oude Constantine Blake, van Burwell Court, in het graafschap Hertfordshire, mijn vader en mijzelve benoemde tot uitvoerder van zijn testament en beheerders van het fortuin van zijn zoon en dochter, bevroedde hij zeker niet welke moeilijkheden hij daarmee voor een onzer schiep in komende dagen. Hoe kon hij ook weten dat ik eenmaal ter wille van zijne familie de halve wereld zou hebben te doorkruisen ; zou hebben te strijden tegen allerlei gevaarlijk volk, zou hebben door te dringen tot de onmogelijkste plaatsen ?

Twee jaar nadat wij als bewindvoerders waren opgetreden, stierf mijn vader en moest ik alleen de zaken afwikkelen. Een tweede bewindvoerder moest toen worden aangewezen en ik was verplicht, daarvoor de keuze te doen. Om bepaalde redenen koos ik daarvoor den notaris der familie en betreurde die keuze reeds het oogenblik nadat hij daarvoor zijne handteekening onder de akte had gezet.

Hij was beslist een man van zaken, iets wat ik nooit was geweest ; een uitgedroogde rechtsgeleerde van den ouden stempel, die bij de minste gelegenheid eene mug tot een olifant maakte en die geen cent ten bate der nalatenschap zou uitgeven, zonder vooraf elk voor en tegen daartoe te hebben gewikt en gewogen en mij te hebben geraadpleegd.

Ik heb helderder en vermakelijker bewindvoerders gekend dan dien ouden Humphrey Vargenal, maar nooit een wien ik meer genegenheid toedraag en voor wien ik meer eerbied gevoel dan voor hem.

Mijne pupillen had ik tot dusverre nooit gezien. De zoon, Godfrey, was twintig jaar toen mijn vader stierf ; de dochter, Mildred, was ongeveer een jaar of anderhalf jaar jonger.

Toen Vargenal dus ongeveer tien maanden met mij beheer over de nalatenschap gevoerd had, werd de zoon eigenaar van het goed, eene prachtige oude bezitting in Hertfordshire, op vijf mijlen afstands van de hoofdplaats van het graafschap gelegen ; hij kocht zich een jacht en verdween daarmee dadelijk uit Engeland.

Gedurende drie jaren vernamen wij niets van hem. Maar toen kwam Vargenal op een goeden dag tot mij met een brief, geteekend uit San Francisco, waarin de jonge man vroeg, hem dadelijk twintig duizend pond te sturen. De oude heer had, voor hij met dien brief tot mij kwam, daarover een slapeloozen nacht doorgebracht en was van meening dat zulk eene buitensporigheid noodzakelijkerwijze de familie tot armoede en ellende moest brengen.

— Onzin, mijn waarde, zegde ik, terwijl ik bijna moest lachen over het ernstige gezicht dat hij zette, gij behoeft u niet ongerust te maken. De jongen heeft bepaald domme streken uitgezet en moet dat nu bezuren. Maar hij kan het verlies immers dragen. In aanmerking nemende het richtig beheer gevoerd door zijn bankier en door u, zijn notaris, staat er meer dan het dubbele voor hem aan de bank ter beschikking. Doe dus de noodige stappen aan de bank en trek u verder van de zaak niets aan.

Den volgenden dag werd het geld dan ook afgezonden naar het opgegeven adres, hoewel Vargenal tot het einde toe bezwaren bleef opperen. Twee maanden later kwam bericht dat het geld goed was aangekomen, maar thans was de brief gedagteekend uit New-York.

De jonge man schreef toen dat hij betrokken was bij een reusachtige mijnspeculatie, die hem geruimen tijd bezig zou houden en hem bij weinig arbeid een fortuin van millioenen zou brengen. Nadien schreef hij niet meer en hoorden wij niets meer van hem. Onderwijl leefde zijne zuster op het oude familiegoed te Burwell. Zij bracht er hare dagen in alle stilte door ; bezocht er hare armen ; hielp waar zij helpen kon in het dorp en in de gemeente en hoopte steeds op den terugkeer van haar broeder.

— § —

Het was een koude, droefgeestige namiddag ; de klok op mijne schouw wees nog maar twintig minuten over vieren, maar 't was in mijne kamers reeds donker. Ik herinner mij dat ik bezig was het vuur aan te maken en mij afvroeg wat de menschen wel zouden zeggen als ik met die bezigheid eens oorzaak werd dat het huis zou afbranden, als er aan de deur werd geklopt Ik verwachtte bezoek van Vargenal, en meenende dat hij het was, riep ik :

— Binnen.

De deur werd geopend en dadelijk stonden twee dames voor mij. Mijne schaamte kan men zich beter verbeelden dan dat ik die beschrijven kan, want, ik zat op mijn knieën aan het vuur met den stoofhaak in mijne hand en de kamer werd slechts verlicht door de opflikkerende vlammen.

— Zoudt ge ons niet kunnen zeggen waar Cuthbert Brudenell zijn kamers heeft ? vroeg de jongste.

— Daar bevindt gij u in, antwoordde ik, terwijl ik opstond en den stoofhaak in 't haardstel zette, en ik ben Cuthbert Brudenell.

Ik stak de lamp aan en beschouwde nader mijne bezoeksters. De oudste was een lange, schrale vrouw, het type eener gezelschapsdame, geheel in 't zware gekleed en met kurkentrekkervormige krullen aan de slapen. Na haar even te hebben opgenomen, zag ik de andere dame aan en voelde eene rilling van bewondering over mij gaan ; een gevoel dat ik, verstokt vrijgezel, de laatste vijftien jaren niet gekend had.

Een schooner meisje had men zeker niet gemakkelijk kunnen vinden. Zij was lang, langer dan de meeste vrouwen van haren leeftijd geloof ik, en droeg het kenmerk van bevalligheid en gezondheid, was bepaald een meisje van buiten.

Hare oogen, gelijk ik een oogenblik later opmerkte, waren grijs en haar haar had de kleur tusschen lichtblond en bruin.

Op mijne uitnoodiging namen zij plaats en nadat ik was gaan zitten in den stoel, dien ik spottenderwijze steeds mijn ambtszetel heette, vroeg ik waarmee ik haar van dienst kon zijn.

— Aangezien ge mij nooit te voren ontmoet hebt, mijnheer Brudenell, begon de jongste dame, kunt gij mij natuurlijk niet herkennen. Ik ben Mildred Blake.

— Is het mogelijk ? riep ik verbaasd, terwijl ik opsprong en haar de hand schudde, het is wel wat laat op den dag om te zeggen dat het mij aangenaam is uwe kennis te maken, maar toch zeg ik dat. Wij hebben reeds zooveel zaken met elkander afgedaan dat het eigenlijk wel wat vreemd is dat wij elkander nooit te voren ontmoet hebben.

— Ik geloof dat de schuld daarvan aan mij ligt, hernam zij, maar wij leven zoo kalm voort en gij hebt het altijd zoo druk. Maar aangezien gij reeds zooveel voor mij gedaan hebt, zult gij het zeker een armelijk bewijs van dankbaarheid vinden, als ik zeg tot u gekomen te zijn in de hoop dat gij mij weer zult willen helpen.

— Ge kunt er op rekenen dat ik alles zal doen wat mogelijk is om u van dienst te zijn, sprak ik ; mag ik weten welke zaak u tot mij bracht ?

— M. Brudenell ik gevoel mij zeer ongelukkig.

— Het spijt mij zulks te hooren, hernam ik. En mag ik weten wat daarvan de oorzaak is ?

Zij zweeg een oogenblik en stampte met haren parasol op het vloerkleed, als wist zij niet hoe tot haar onderwerp te komen. Eindelijk sprak zij :

— Eerlijk gezegd wensch ik te weten hoe mijn broeder het stelt.

— Is die dan nog niet naar Engeland teruggekeerd ?

Zij zocht in haren zak en overhandigde mij daarop eenen brief.

— Wij hebben niet meer van hem gehoord sedert hij dezen brief, nu drie jaar geleden uit New-York afzond. Als ge zoo goed wilt zijn hem te lezen, zult ge zien wat hij daarin omtrent zijne thuiskomst meldt.

Ik las den brief nauwkeurig door. Het was een brief, eenvoudig van stijl, een brief zooals elke broeder er een aan zijne zuster kan schrijven. Letterkundige waarde had hij niet. Behalve dat hij handelde over persoonlijke zaken, vertelde hij in korte trekken een en ander over een spoorwegrit door de Vereenigde-Staten in den winter : over den Amerikaanschen volksaard ; over het weer en verder anderhalve bladzijde over eene reusachtige mijnspeculatie, waarin hij blijkbaar betrokken was en waardoor hij bepaald eenige malen millionnair zou worden. In een postscriptum doelde hij op een bezoek aan Engeland, zoodra hij zijn zaken in de Vereenigde-Staten zou geregeld hebben.

Ik gaf haar den brief na lezing terug.

— Dus begrijp ik u goed, sprak ik, dat gij sedert gij dezen brief ontvingt, niets van uwen broeder hebt gehoord ?

— In 't geheel niets. Ik heb zeker wel twaalf maal naar zijn laatste adres te New-York geschreven, ook naar San-Francisco, maar de brieven kwamen steeds als « onbekend » of met de aanteekening « heeft deze plaats verlaten » tot mij terug. Ik heb geschreven aan verschillende consuls, die nasporingen deden in hunne omgeving, maar steeds met dezelfde vruchtelooze uitslagen ! Mijn broeder schijnt verdwenen zonder eenig spoor te hebben achtergelaten.

— En op welke wijze kan ik u dan van dienst zijn ? vroeg ik.

— Gij moet mij helpen hem op te sporen, antwoordde zij. Gij kunt mij zeker zeggen wat ik doen moet. Ik ben bij mijnheer Vargenal geweest, die ik weet niet hoeveel denkbeelden aan de hand deed om hem te zoeken, maar ik ben bang — hoewel het niet schoon is zulks te zeggen, waar hij zich zoo veel moeite gaf, — dat...

— Ge bedoelt, sprak ik, hare aarzeling opmerkende, dat gij, noch iemand anders er ooit toe zoudt kunnen komen uw broeder te gaan zoeken, bijaldien men eerst alles zou doen wat men voorstelde.

Hoe ernstig de zaak ook was kon zij een glimlach niet onderdrukken en ik bemerkte daaruit dat zij onzen waardigen vriend Vargenal vrij wel van hetzelfde standpunt beschouwde als ik zelf deed.

— En op welke wijze meent gij dan dat wij aan het werk dienen te gaan ? vroeg ik.

— Ik vrees dat ik u dat niet zal kunnen zeggen, antwoordde zij met een zucht, ik heb niet het minste begrip wat ik zou moeten doen Ik wil hem opsporen, dat is alles, en ik meende dat gij, die zooveel menschenkennis bezit, wel zoudt weten hoe gehandeld moet worden.

— Gelijk ik u al dadelijk zegde, sprak ik, bepaald onder den indruk van haar verdriet, wil ik voor u doen wat ik kan, doch alvorens een bepaalden weg te kunnen aanwijzen, moet ik van u vernemen alles wat gij weet en dien ik elken brief, dien ge van hem ontvangen hebt, te hebben gelezen.

— Het is heel vriendelijk van u dat ge mij helpen wilt, hernam zij, ik verwachtte wel dat ik niet te vergeefs een beroep op u zou doen ; ik verwachtte ook dat gij die brieven noodig zoudt hebben en heb ze daarom reeds meegebracht.

Toen wendde zij zich tot hare gezellin, die zij jufvrouw Priscilla noemde en vroeg haar het pakske dat zij aan de zorgen dezer dame had toevertrouwd, en dat mij daarop werd overhandigd.

— Als gij het goed vindt, zegde ik, het pak op tafel leggende, zal ik den inhoud als ik alleen ben bestudeeren en zoodra ik dan tot een besluit ben gekomen, u daaromtrent mededeeling doen. Blijft gij in de stad ?

— Neen, antwoordde zij, wij gaan dezen avond nog naar Burwell terug. Als ge mij daarheen schrijven wilt, zult ge mij zeer verplichten. Ik heb nu al drie jaar lang op een brief van dien armen Godfrey gewacht en dat wachten werd van maand tot maand ondragelijker. Mijnheer Brudelell, het mag dwaas schijnen, doch ik ben bang dat hem iets vreeselijks overkomen is. Ik heb mij hem voorgesteld reeds dood, liggende in de prairieën ; of als schipbreukeling verhongerd op een onbewoond eiland ; of vermoord in de een of andere mijn, en soms durf ik bijna niet naar bed gaan, uit vrees van hem te zullen droomen. En eindelijk kon ik het niet langer uithouden en besloot ik, op raad van onzen goeden ouden geestelijke en jufvrouw Priscilla, tot u te gaan.

Ik zag jufvrouw Priscilla aan, die toestemmend knikte en toen op een toon, die geen tegenspraak duldde, zegde :

— Ontegensprekelijk een hoogst verstandig besluit.

— Welnu, jufvrouw Blake, zegde ik, als ge de zaak aan mij overlaat, zal ik zien ; aan bevoegden vragen hoe wij te handelen hebben, en zoodra ik eene gevestigde meening heb, zal ik verder van mij laten hooren. En voor den oogenblik mag ik u zeker wel eene tas thee aanbieden ? daar ik veronderstel dat ge die nog niet gebruikt hebt.

— Doet u als 't u belieft geen moeite, sprak zij, wij hebben reeds thee gedronken voor wij hierheen kwamen. Wij moeten thans inderdaad gaan, wij hebben reeds veel te lang misbruik gemaakt van uwe beleefdheid. Hartelijk dank voor uwe welwillendheid.

(Wordt voortgezet).